

Prirodzenou vlastnosťou tvorivého ducha človeka je jeho zvedavosť a snaha nájsť odpovede na všetky možné otázky, vedieť vysvetliť všetky javy z oblasti nášho materiálneho a duchovného bytia. Pod pojmom "duchovné bytie" rozumiem nemateriálnu podstatu našej existencie. V dnešných dňoch obrovského rozmachu vedeckého myslenia a vyspelých technológií nezostáva ani jedna oblasť do ktorej by nezasiahlo racionálne vysvetľovanie a takou je aj otázka vzniku všetkého viditeľného aj neviditeľného bytia a existencie všetkého nás obklopujúceho sveta. Ako a čím bolo toto všetko uvedené do existencie?

Odkiaľ pochádza život a obklopujúci nás svet? Čo je podstatou a mechanizmom živej aj neživej existencie?

Dnes asi za najrozšírenejší spôsob myslenia môžeme považovať evolučné myslenie. Evolúciu môžeme považovať asi za všetko zahrňujúcu a jednotiacu filozofiu tohoto veku. Tento pojem sa používa v mnohých oblastiach a to aj tam, kde myšlienka samoorganizácie od jednoduchšieho k zložitejšiemu nemá miesto a nahrádza sa ňou aj cieľavedomá a intenzívna výskumná práca, tvorivá sila a nápaditosť ľudského ducha.

V texte dokumentu nebudeme používať pojem "evolučná teória", hoci je to bežný pojem na označenie evolučného spôsobu myslenia a evolučného výkladu javov. Dôvod je ten, že kritériám a požiadavkám, ktorým má vedecká teória (a za takú sa "evolučná teória" prehlasuje) vyhovovať a spĺňať, evolučný model nevyhovuje. Evolučný model nespĺňa kritériá kladené na vedeckú teóriu. Nejedná sa o žiadnu vedeckú teóriu, ale o filozofickú predstavu (alebo aj o náboženstvo) chápania prírody a vzniku života.

Čo je podstatou evolučných predstáv a evolučného myslenia?

Evolúcia je považovaná za univerzálny princíp. Predpokladá sa, že vývojový princíp od jednoduchšieho k zložitejšiemu, od neživého k živému, neplatí len pre oblasť živej prírody, ale má univerzálny dosah a zahrňuje celý vesmír. Všetko obklopujúce nás bytie má vyvíjajúci sa charakter a biologická evolúcia je len časť tohoto univerzálneho vývojového procesu. Toto je predpokladom a súčasne aj tvrdením.

Tento svet vrátane všetkých foriem života má výlučne materiálny základ. Z toho vyplýva, že pôvod života je treba hľadať výlučne v materiálnej oblasti. Duchovný pôvod ako hmoty samotnej, tak aj života evolúcia vylučuje. Z pohľadu evolúcie je život čiste materiálny jav, ktorý je popísateľný fyzikálne - chemicky, a ktorý sa od neživej prírody líši len svojou zložitosťou.

Hmotnosť a energia sú síce nevyhnutnými veličinami života, ale v nich zásadný rozdiel medzi živým a neživým ešte nespočíva. K existencii života je nevyhnutná "informácia". Informácia ale nevzniká v hmote samotnej. Informácia je voči hmote v transcendentnom vzťahu, t.j. má pôvod mimo hmoty samotnej. Informácia si vyžaduje hmotný nosič, ale jej pôvod je mimo hmoty. Život sa vyznačuje dvoma atribútmi: hmotná zložka a nehmotná zložka (informácia z nehmotného zdroja).

Hmotnosť sa predpokladá ako existujúca. Z tohoto potom ale na základe Eisteinovho vzťahu

ekvivalencie medzi hmotnosťou a energiou vyplýva, že celkové množstvo energie a hmotnosti v našom vesmíre je konštantné. Pre vznik hmotnosti a energie neexistuje žiadne vedecké vysvetlenie a preto je nutné predpokladať, že toto množstvo energie bolo tu prítomné ešte pred okamžikom postulovaného "Veľkého tresku" (Big-bangu). To vedie k záveru, že všetka existujúca látka, či vo forme energie alebo vo forme hmotnosti, tvorí uzavretú (izolovanú) sústavu a to zase privádza predstavy evolúcie do rozporu s prírodnými zákonmi, napr. s princípom rastu entrópie.

Z hľadiska pôsobenia prírodných zákonov neexistuje rozdiel medzi vznikom vesmíru a života a ich ďalšou históriou. V evolúcii sa teda predpokladá, že mechanizmy vývojových procesov pri vzniku vesmíru (Big-bangom) a pri vzniku života sa riadili podľa tých istých zákonitostí (prírodných zákonov), ktoré pozorujeme dnes.

Za evolučné faktory, t.j. za hnaciu silu evolúcie sú považované mutácia a selekcia (prirodzený výber). Toto je len tvrdenie (a dodajme, že z ničoho), lebo neexistuje ani jeden príklad (experiment alebo pozorovanie) ako vzniká nejaký nový druh z iného druhu. Nepleťme si pritom šľachtenie v rámci jedného druhu s premenou druhu.

Smrť je nevyhnutným evolučným faktorom. "Keby nebolo smrti, nebolo by ani života." Z tohoto axiómu evolučnej predstavy nevedie žiadna cesta von. Smrť je nevyhnutným predpokladom evolúcie. V evolučných predstavách smrť hrá podstatnú rolu, je základným predpokladom pre postulované dianie. Pretože keby jednotlivci neumierali, nebolo by žiadnej evolúcie, nebolo by nových jedincov s odlišnými vlastnosťami. Smrť jednotlivcov je podmienkou evolúcie. Smrť nie je dielom evolúcie! Smrť jednotlivcov je predpokladom pre vývoj druhu. Bez umierania jedincov by na tejto Zemi nebolo žiadnej evolúcie života. Známe prírodné zákony fyziky a chémie, ktoré

platia aj pre biológiu, nás ale v žiadnom prípade nevedú k záveru, že by biologický systém musel starnúť a zomrieť.

V evolúcii neexistuje žiaden plán ani cieľ. Pre účelnosť v oblasti života nie je daná a ani nesmie byť daná žiadna príčina, lebo by tým bol predpokladaný Stvoriteľ. Predpokladá sa, že neexistujú žiadne z budúcnosti pôsobiace príčiny a teda ani žiadny vopred daný cieľ evolúcie. Podľa evolučného myslenia "neexistuje žiaden vopred daný cieľ, neexistuje žiadna plánujúca Inteligencia (Stvoriteľ), pretože plánuje a svoje zákony si vytvára evolúcia sama".

Neexistuje žiadny definitívny počiatok a koniec na evolučnej časovej ose. To umožňuje prijať ľubovoľne vymyslenú a neobmedzenú dlhú dobu pre evolučný proces. Tvrdenia o počiatku a veku vesmíru sa neustále korigujú. Z evolučného hľadiska žiadny koniec vesmíru v čase neexistuje. Ale ohľadne budúcnosti vesmíru je len jedna poctivá odpoveď: Žiadne vedecky podložené predpovede nemôžu byť poskytnuté.

Podľa evolúcie: *Prítomnosť je kľúčom k minulosti*. Postupuje sa tak, že výsledky dnešných pozorovaní sa extrapolujú ľubovoľne ďaleko späť. Podľa kozmologických predstáv, vznikol svet tzv. "Veľkým treskom" - Big-bangom - z látky koncentrovanej do veľmi malého objemu a následným rozpínaním tejto látky po tomto výbuchu. A podľa súčasných pozorovaní je rozpínanie vesmíru popísané Hubbleovou konštantou. Za predpokladu, že rozpínanie vesmíru je stále konštantné, poskytuje prevrátená hodnota Hubbleovej konštanty časový okamžik, v ktorom je možné si všetku hmotu vesmíru predstaviť stlačenú v malom objeme, v akomsi jedinom bode. Pomocou tejto extrapolácie je v modeli evolúcie definovaný vek vesmíru. V tomto modeli to, že rýchlosť rozpínania vesmíru bola vždy rovnaká, je len predpoklad. Okrem toho sa predpokladá, že vypočítané časy skutočne existovali.

Podľa evolúcie: *Prechod od neživého k živému je plynulý*. Nepretržitý vývoj od jednoduchých atómov a molekúl až po človeka je považovaný za plynulý prechod. Tomuto odporuje pozorovanie - fosílné nálezy (skameneliny) svedčia o existencii hotových druhov.

Pritom pri všetkom je nápadné, že to, čo je predkladané ako zásadné výsledky evolučného učenia, nie sú závery získané z merania a pozorovania, ale v podstate je to len systém predpokladov. Pri výklade javov evolúciou je veľmi častým a samozrejmým zjavom, že predpoklady sa súčasne stávajú aj tvrdeniami a závermi.

Doplňujúca poznámka:

Cieľom pravdivosti evolučných učení je preukázať, že koncept samo organizovanosti hmoty je pravdivý, že je to pravdivá vedecká teória. Jedným z kritérií kladených na vedeckú teóriu je, že závery teórie nie sú totožné s predpokladmi. V koncepte o evolúcii sa však práve toto deje. Samo organizovanosť je predpoklad (tvrdenie) z ktorého sa vychádza a na konci sa dospeje k záveru (akože k novému tvrdeniu), že v hmote prebieha proces samo organizovanosti hmoty. Teda sa tvrdí, že sa dostal nový záver. Dospelo sa však len k tvrdeniu, ktorý je už položený ako základ dokazovania. Je to logická chyba, chyba jednoduchého sylogizmu nazvaná „to isté tým istým“ (lat. idem per idem). Je to bludný kruh, v ktorom sa nejaké tvrdenie dokazuje ním samým. Logika požaduje, aby nový záver (tvrdenie) bol vyvodený z nezávislých argumentov (tvrdení).

Literatúra:

Werner Gitt: *Použil Búh evoluce?*, Postfach 1993.

Philip E. Johnson: *Spor o Darwina*, Návrat domú, Praha 1996.

Späť [na začiatok článku](#) .

Späť [na zoznam článkov](#) .

Vytvorené: 24. septembra 2010.

Upravené: 15. marca 2013.